

Løssalg: 52,50 kr.

ISSN 1904-6375

DANSKE POTTEMAGERE

Medlemsblad for Dansk Pottemagerforening af 1894

**Reportage fra
weekenden i
Sønderjylland**

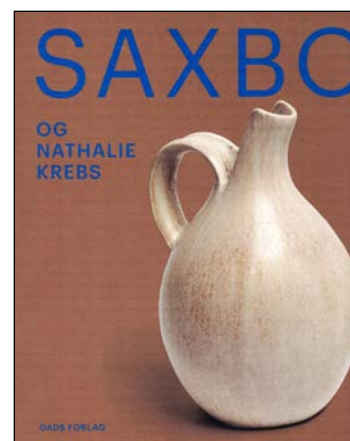

**Stor bog-
anmeldelse
s. 5**

Nr. 67
Juli 2024

www.danskepottemagere.dk

INDHOLDSFORTEGNELSE

Formandens leder	Side 1
GF-Weekend i Højer	Side 1
Bog anmeldelse	Side 5
Rosé & Raku	Side 7
Nyt medlem	Side 9
Tips & tricks til værkstedet	Side 9
Bestyrelsens beretning	Side 10
Annoncer	Side 12

Sidste frist for indsendelse af artikler, læserbreve, annoncer, kommentarer, ris og ros er:

1. oktober 2024

Næste udgave af Danske Pottemagere udkommer i oktober 2024

Ansvarshavende redaktør:

Meike Diederichsen

Malling Bjergetvej 66

8340 Malling

meikeskeramik@hotmail.com

Tlf.: 26377830

FORMANDENS LEDER

Af Signe Kähler

Så er det sommer! Skoleferien er nået, studenterne sprunget ud og Danmark sendt hjem fra EM i fodbold. Alt er som det plejer at være. Forhåbentlig er der travlt på alle værksteder og forhåbentlig bugner kasseapparaterne - nej, vent ... sådan nogen findes vel slet ikke mere. Nu har Mobile Pay jo vundet indpas, og endnu engang har bankerne fundet en måde at få gebyrer ud af de hårdtarbejdende bankkunder. Det skal de jo nok finde ud af. Heldigvis er prisen på kontingentet til Pottemagerforeningen stadig det samme. Og det får man faktisk en del for.

I efteråret d. 14-15. september er der keramikmarked på Lillebæltsværftet i Middelfart. Lene har allerede sendt mail ud til alle om deltagelse, og det er bare om at melde sig til. Det plejer at være et populært marked at besøge for alle i Middelfart og omegn. Vi håber også i løbet af september eller oktober at finde en dato for afhentning af materialer på den Kongelige Porcelænsfabrik, som de giver væk til medlemmer helt gratis. De skal nok få ben at gå på. Send en mail til Maj-britt@ditmer.dk, hvis du også er interesseret i at få del i "godterne".

Senere hen i oktober og november (17/10-24/11) har vi fællesudstillingen "Kind of Blue" i Hillerød Kunstforening på Annaborg. Finn Dam Rasmussen er tovholder for udstillingen sammen med Stig Pedersen og Karin M. Petersen fra bestyrelsen. Der er fernisering lørdag, d. 19. oktober. Jeg tænker, at der er godt gang i alle mulige blå ting rundt omkring på værkstederne. Det bliver sjovt at se, hvad

alle har fundet på. I dagene fra den 30/1-2/2 2025 skal vi dreje store ting med Bente Brosbøl på Kiers Gaard i Højer. Karin sender en indbydelse ud til det i løbet af efteråret. Næste medlemsweekend og Generalforsamling bliver på Sydfyn d. 15.-16. marts 2025. Helene Thing er tovholder for arrangementet og vil MEGET GERNE have kontakt til fynske medlemmer, der måske kan være behjælpelige med at arrangere weekenden. Skriv til: helenething@mail.dk. Jo mere vi kan hjælpe hinanden, jo bedre.

Ud over dette er der jo mulighed for at møde en masse af foreningens medlemmer bl.a. til Keramikfestival i Skælskør d. 10. juli, til Keramikmarked på Museum Jorn i Silkeborg d. 17.-18. august og måske i Faenza i Italien d. 30/8-1/9 hvor Bente Brosbøl endnu engang forsvaret sit verdensmesterskab. Har du også noget, du gerne vil have i kalenderen på vores hjemmeside, så send en mail til vores webmaster Vibeke ved at skrive til bestyrelsens mail: danskepottemagere@outlook.com

Rigtig god sommer. Husk at nyde lidt solstråler, når de engang imellem er der. Mange sommerhilsner, Signe Kähler, Formand for Dansk Pottemagerforening af 1894

GF-WEEKENDEN I HØJER

Kiers Gaard, Højer

Fredag fra 16.00 er der ankomst til Højer i det skønneste vejr. Jytte og Jenny tager imod og har organiseret alle overnatningerne på forbilledlig vis. Kiers Gaard byder på imponerende historiske rammer, folk indkvarteres både i selve huset og forskellige steder rundt omkring. Der hilses på nye og kendte ansigter, og snakken er straks i gang: Værkstedserfaringer bliver udvekslet, anekdoter fra markeder bliver fortalt, samt 'kan du huske...?' Ved 18-tiden får vi den store anretning fra det navnkundige 'Højer Pølser' og sætter den til livs - igen under ivrig og hyggelig snak. Jytte og Ulrik fortæller lidt mere om Kiers Gaard og de aktiviteter, som foregår her: nu med fem keramikhold om ugen, foredrag, teater og en fuldstændig booket udlejningskalender. Stedet lever til fulde op til kommunens krav om at være et kulturcenter på egnen.

Efter aftensmaden myldrede vi ind i keramikværkstedet ved siden af, hvor Bente havde taget lidt grej med, så hun kunne demonstrere sin spændende dekorationsteknik for alle, som ikke nåede at se det i Sverige sidste år. Bente laver sine ikoniske geometriske mønstre ved hjælp af hhv. tape og latex. Først viste hun sine forskellige former for tape frem. Hun er bestandig på udkig efter det mest anvendelige materiale og havde netop fundet en rulle på en millimeters bredde til de fine linjer. I mange år havde Bente en lidt bredere tape, som fungerede godt, men som manuelt skulle skæres ud i de helt små strimler med hobbykniv på en skæreplade. Den proces har hun et ønske om at kunne springe over.

Bentes redskaber og håndskårne tapestrimler

Når hun skal skitsere sit mønster på emnet, har Bente sine egne metalskiver med indtegnede grader, og hun har gode erfaringer med, at et ulige antal mønstre, fx fem, gør sig godt, når det vel at mærke igen er delt i fire. For at tapen sidder rigtig godt fast på det forglødede emne, bruger hun en lille rulle, som man kender fra grafiktryk. Til de forskellige farver bruger hun sinterbegitninger, som hun sprøjter på, og her kommer latexen på banen. For alle de områder, der ikke lige skal have farve, skal først dækkes af med latex. Til det har Bente nogle hjemmelavede skumgummisvampe, som hun dupper med. Hun er så heldig at kende en fabrik, hvor hun kunne købe en plade skumgumme i præcis den passende tæthed. Den får hun klippet ud i lange strimler, som hun igen kan skære til små svampe med en skrå side, velegnet til at få latex ind i selv de spidse vinkler. Omstændeligt, men smart.

Medlemmerne bombarderer Bente med spørgsmål undervejs i demonstrationen. Hvordan undgår hun, at begitningen skaller af i processen med latex? (Det gør hendes egen begitning bare ikke) Hvilken latex bruger hun (Hun køber en mælkeagtig udgave i Panduro Hobby). Og støver det ikke sindssygt, når hun piller latex og tape af? (Jo) Og der kommer en livlig snak i gang, hvor man viser hinanden gode hjemmesider og deler erfaringer.

Lørdag støder der efterhånden endnu flere medlemmer til. Første begivenhed: Besøg hos Jytte Lysgaard, som har haft værksted i Højer i en menneskealder. Hun er i øjeblikket i gang med en hel del stelvarer til restauranter - ikke altid en udelt fornøjelse, for hun kan ikke selv bestemme farven! Men

Jyttes galleri oven på værkstedet

så kan hun slå sig løs med det skønneste Raku, som hun brænder ude i sin have, uden at naboerne brokker sig. Hendes hus har gennem tiden huset både jern- og manufakturhandel, og hun og Ulrik har altid været i gang med renoveringer, små skridt ad gangen. Vi får lov til at kigge ind i 'privaten', hvor der er seværdig keramik hvor end man kigger hen, bl.a. en del gamle Kähler-ting, samt små finurligheder fra mange steder i hele verden.

Fra Jyttes værksted i Højer kører vi nogle få kilometer ud på landet og besøger Mogens Davidsen (uddannet fra Kolding 1985), en spændende multi-kunstner, som ikke bare laver keramik, men også maler, fremstiller grafik og støber i bronze. Vi starter besøget i det hjemmebyggede værkstedshus, hvor Mogens fortæller lidt om sin baggrund, og hvad han arbejder med, og fortsætter derefter over i stuehuset og et par store, lyse udstillingsrum. Her får man for alvor indtryk af mangfoldigheden i Mogens' virke. Han fortæller, at han brænder sine små stentøjs-skulpturer i en raku-agtig proces: De tages ud og sættes på savsmuld ved ca. 1000 grader, hvorefter han sprøjter jernklorid på forskellige steder med en forstøversprøjte. Efter et par minutter fikserer han så bare overfladen ved at sprøjte vand på. Enkelt og utrolig virkningsfuldt.

Mogens er i høj grad gør-det-selv-mand. Ikke engang bronzen køber han færdig, men samler i stedet tinrester og kobberaffald og blander på slump. Ovnene står i en klynge ude i haven, og dem har han selvfølgelig også bygget selv. Det er spændende at gå på opdagelse derude, hvor skulptur- og krukkerester gemmer sig mange mærkelige steder. Vi spiser vores medbragte madpakke hos Mogens.

Tredje keramikstop er faktisk Mogens' datter, Sidse. Hun holder lige i øjeblikket til inde i Højer

En af Mogens' ovne

by, hvor kommunen har indrettet et værksted, man kan leje for 2000.- om måneden, bolig inkluderet. Hun benytter dog ikke den fine lejlighed oven på værkstedet, da hun også har job på Højer Designerskoles keramiklinje og derfor bor i lærerbolig. Sidse blev uddannet fra skolen på Bornholm i februar 2023, og vi er selvfølgelig nysgerrige på at høre om hendes erfaring med uddannelsen, som er det eneste halmstrå, der er tilbage i pottemagerhåndværkets fødekæde i Danmark. Der går et gib gennem forsamlingen, da hun beretter, at hele uddannelsen indeholder tre - TRE - ugers drejekursus. Ganske vist må de studerende, som er motiverede for at dreje videre derefter, hjertens gerne gøre dette, men det er som en slags 'selvstudie'. Mest fik Sidse ud af sine praktikperioder, hvor hun bl.a. var fire måneder på Island. Lige nu er hun i gang med at producere årskopper til CLAY. Hun har udviklet et støbedesign med en række kanter. 350 stk. skulle hun levere og syntes, arbejdet var ret ensformigt.

Sidses årskopper til CLAY

Nu blev der et lille ophold, og mens vi ventede på Rie, den lokale historiker, som skulle vise os rundt i det helt unikke kulturlandskab omkring Kiers Gaard, kiggede vi lidt på de fine skulpturer, der er placeret på plænen foran huset. De er kun et lille udpluk af de værker, som er blevet skabt på stedet i forbindelse med de mange kunstartangementer, som er blevet afholdt gennem årene, og det skyldes bl.a., at de kan holde til at stå ude i områdets barske klima.

Betonskulptur foran Kiers Gaard

Ries første fortælling gik på vores overnatningssteds historie, hvor hun føjede flere spændende fakta til dem, Ulrik og Jytte havde nævnt aftenen før. Sidebygningen er således det eneste bevarede østerspakkeri i Danmark, og ejendommen viser i det hele taget, at bønderne i Tøndermarsken var helt ualmindeligt velhavende i slutningen af 1700tallet. De byggede deres rigdom dels på østerseksport og dels på det kvæg, der kunne græsse i den frodige marsk.

Vi begav os ud på en frisk gåtur, hvor vi noget af tiden gik på det tidligere havdige og fik en masse fagbegreber forklaret, fx at *gest* er de højere beliggende landområder, hvor folk typisk byggede deres huse, at en *kog* er et landområde, man har inddiget, så man fik mere landbrugsjord, at *forlandet* er det område mellem havdiget og selve *vaden*, de store områder med havbund, som bliver blotlagt ved tidevandets skiftet, og at en *verft* er en kunstigt skabt forhøjning, som man byggede gårde og landsbyer på for at kunne modstå stormfloder.

Høj himmel over Tøndermarsken

Udviklingen i området går nu i retning af at tage den afvandede landbrugsjord ud af drift og bruge den til klimasikring ved at lade vandet komme tilbage, hvorved der også vil opstå større biodiversitet. Et spændende stop på vores gåtur var den gamle sluse i Vidåen. Denne flod optager mere eller mindre alt overfladevand fra Tøndermarsken, og der strømmer lige så meget vand gennem sluseporten i sekundet, som en familie på fire bruger på et år - på en normal dag vel at mærke. Er der meget nedbør, eller kan vandet ikke komme ud til havet, fordi der fx er stormflod, er det meget, meget mere. Vand spiller altså en kæmperolle her på egnen. Det garanterede tidligere, at kvæget havde Danmarks frodigste græsmarker, men da landbruget ændrede struktur, og svineproduktion blev det nye sort, blev det til gengæld drænet væk med pumpestationer alle vegne og diger langs vandløbene.

I tiden mellem 1864 og genforeningen i 1920 var Højer selvfølgelig tysk, og også det er der tydelige spor efter. Vi kommer forbi den lokale rokklubs klubhus, hvor skiltet med 'Ruderverein Höier' endnu pryder gavlen. I sidste halvdel af 1800tallet opstod der turisme med fornemme badhoteller på vadehavsøerne, og her var Højer et stop på vejen. Byen havde adskillige hoteller, og fra havnen i Vidåen, lige der hvor vi gik forbi, gik der i storhedstiden adskillige

dampskibe, som fragtede de fornemme gæster over til øen Sylt, mens damptoget forbandt byen med direkte ruter til Hamborg og Berlin. Genforeningen satte en stopper for alt dette. Tyskerne byggede en dæmning til Sylt, hvor toget stadig udgør den faste forbindelse den dag i dag, og Højer gik fra trædesten til de velbjergedes ferieparadis til en glemt flække i udkanten.

Heldigvis er der nu igen liv i byen og ildsjæle, som kan få fonde til at bemærke dens unikke kulturelle værdier. Egnen er kommet på UNESCOs verdensarvsliste, og bl.a. Realdania og Nordeafonden har postet mange millioner i en omfattende byfornyelse. Her kunne borgere søge støtte til at sætte facader i stand, gader og veje blev gravet op til kloakadskillelse, og nu er der nye belægnings på stræder og fortove mange steder. Den ansvarlige landskabsarkitekt har gjort det så smart, at brolægningen leder besøgende rundt til de pæneste steder i byen helt uden skiltning.

Rundvisningen var slut hen på eftermiddagen, vi kom ind i varmen og kunne hvile fødderne, mens især Jytte og Jenny fik ordnet alting, så den bestilte aftensmad kunne blive serveret i spisesalen. Og der blev også stillet an til en surprise-lagkage i anledning af Mads Ottows fødselsdag. Kiers Gaard er virkelig et godt sted til sådan et arrangement som vores, hvor der efter middagen både kunne være fællessang i salen og hyggesnak i køkkenet og pejsestue.

Hygge i køkkenet

Efter morgenmaden søndag blev generalforsamlingen gennemført i god ro og orden. Læs bestyrelsens beretning på s. 10 og referatet på det vedlagte ark. Desværre var Heidi og Aage Birck i Haderslev blevet syge og måtte sige fra til vores planlagte besøg. I stedet blev vi spontant budt velkommen hos Jenny Byskov, hvis værksted i Agerskov ligger lige på vejen til Haderslev.

Jenny har haft sit hyggelige lille værksted med butik siden 2015 på gården, hvor hendes mand driver landbrug. Hun stiftede bekendtskab med keramikken via et kursus hos Jytte Lysgaard og gik siden sine egne veje med sine brugsting i stentøj, godt hjulpet på vej af et glasurkursus på Aarhus Kunstakademi. Jenny bød os også indenfor i privaten, hvor vi både kunne spise madpakker og dele resterne af Mads' lagkager fra aftenen før.

I Jennys butik

En noget decimeret flok kørte nu ind til Haderslev centrum, hvor sidste punkt på weekendens program var en lille guidet byvandring frem til Ehlers Samlingen. Den bidende kulde gjorde os lidt utålmodige efter at komme frem til destinationen. Med lidt varmere tøj på ville vi nok have sat større pris på de spændende fakta, som vores rundviser havde i ærmet. Vi vidste fx ikke, hvor udtrykket 'over stok og sten' kommer fra. Det knytter sig til bindingsværkshusene i de gamle købstæder, når man malede træ- og murværket i samme farve (et eksempel er det gule hus til højre i billedet).

I Haderslevs historiske bykerne

Huset hvor Ehlers Samlingen holder til, har også en superspændende historie, og vi kom ind i en slags skolestue, hvor man kunne lære noget om, hvordan sådan en historisk bygning og nogle af dens indvendige kalkmalerier bliver restaureret og konserveret. Men det var næsten lidt synd for den dygtige og ivrige historiker, at vi alle egentlig helst ville ind i selve samlingen i en fart.

Skønne genstande fra samlingen

Vi skulle jo nå at kigge os godt omkring, inden museet lukkede kl. 16.00. Og hvor var der dog meget at se! På forhånd havde vi fået at vide, at samlingen her på det sidste var blevet noget tydeligere kurateret og ikke længere helt så rodet og proppet som tidligere. Men var den nu også det? Mængden af udstillede genstande er altså stadigvæk fuldstændig overvældende, og bortset fra, at man bliver virkelig, virkelig træt, så er det bare dybt fascinerende, at én person (med fruens billigelse!) har kunnet samle så meget.

Her ved Ehlers Samlingen sluttede vores weekend. Rig på oplevelser og ny inspiration kunne vi vende hjem og begynde at glæde os til næste arrangement. Stort tak til de medlemmer og bestyrelsen for det arbejde, de har lagt i, at det kunne lykkes så flot!

SAXBO OG NATHALIE KREBS

Gads Forlag 2023

Af Finn Dam Rasmussen med billede fra bogen

For os, der har beskæftiget sig med keramik i de sidste mange år, udgør Saxbo Stentøj og keramikeren Axel Salto begge en slags fast inventar i vores livshistorie. I den betydning at de begge forekommer så velkendte, at vi ikke kigger grundigt nok på deres værk. Det er der imidlertid god grund til at gøre. Anledningen kan være, at der er kommet en stor bog om Saxbo og en omfattende udstilling på Clay med Salto. Det, som forbinder dem, er dels perioden, dels det stofflige udtryk, dels det at Salto i en periode samarbejdede med Saxbo. Ligesom han arbejdede på Patrick Nordstrøms værksted, hvor Saxbo begyndte sin virksomhed fra 1929-37. Sagt meget kort nyfortolker Salto og Saxbo sammen og hver for sig stentøjet i et for os i dag klassisk, men moderne minimalistisk udtryk, alene baseret på form og silke-mat, opak glasur.

Det er for os keramikere vigtigt at vide, hvem vi står på skuldrene af og som vi mere eller mindre bevidst er blevet præget af. Vi bliver alle løbende præget af strømninger i tiden, som vi har svært ved at erkende, men som vi nemmere kan se og forstå i et historisk tilbageblik. Og som al anden kunst udvikler keramikken sig også ved at selekttere og genfortolke fortiden. Derfor anbefaler jeg et grundigt studium af bogen om Saxbo. Her i 2024 er Salto et meget aktuelt forbillede, hvad man kan forvise sig om på keramikfestivaler af forskellige slags.

Bogen om Saxbo er en moppedreng på 2,5 kg. Syv forfattere behandler forskellige aspekter af Saxbos virke, og det hele er redigeret af Anders Uhrskov (f.1942). Han er slægtning til Nathalie Krebs, Saxbo-

samler og beundrer af hele Saxbos virksomhed. I det hele taget er bogen karakteriseret af en smittende begejstring for keramik – og for Saxbo. Bogen kommer godt rundt i de problemstillinger, der er knyttet til at være keramikere: kunstneriske, tekniske, økonomiske, personlige og kønsmæssige.

Nathalie Krebs var kemiingeniør, grundlægger, leder og ejer af Saxbo. Hun havde 10 års ansættelse på Bing & Grøndahl bag sig, da hun i 1929 startede egen virksomhed. Krebs ledede den lille virksomhed og udviklede de glasurer, der var definerende for Saxbos kunstneriske udtryk, men formgav ikke selv. Axel Salto designede i en kort periode for Saxbo, men i 1932 trådte Eva Stæhr-Nielsen til som den centrale formgiver. Hun og Krebs kørte et forbilledligt, tæt parløb lige til virksomhedens lukning i 1968. Der blev udelukkende lavet stentøj, det meste hånddrejet. Det blev brændt i kapsler i en kulfyret ovn ved temperaturer over 1300 grader. På trods af samtidens megen snak om funktionalisme, fremstillede Saxbo næsten ikke deciderede brugsting som service.

Man skal huske, at stentøj på denne tid ikke var særlig udbredt i den danske keramikkultur, så her hørte Saxbo til avantgarden. Jævnfør, at det var så sent som i 1920 at B. Leach (den store formidler af østasiatisk keramik) vendte tilbage fra Japan og åbnede sit værksted i St. Ives og insisterede på stentøjet som studiokeramikens centrale medium. Saxbo placerede sig med sit stentøj her i Danmark midt imellem lertøjspottemagerne og porcelænsfabrikkerne. Saxbo var en håndværksvirksomhed, men med betydelig arbejdsdeling og specialisering blandt medarbejderne.

Bogen deler Saxbos kunstneriske udvikling op i to faser. Først 'Saxbofunktionalismen' (hvis bedste værker var i produktion lige til lukningen) og siden 'Saxboindividualismen' fra midten af 1950'erne. Den funktionalistiske stil var først og fremmest en serieproduktion, hvor et fast formrepetoire blev glaseret med skiftende glasurer, alle af nogenlunde samme type i forskellige farver. Stilen er karakteriseret af et organisk formsprog med helt glatte overflader dækket af silke-matte, opake glasurer i stærke, klare farver. Rangordenen mellem form og glasur blev til en intention, hvor *"...den kunstneriske totalintegration af form og glasur blev Saxbos kendemærke og identitet og værkstedets mest originale bidrag til dansk keramik"*. (s. 52). I denne fase er der en tydelig familielighed mellem de forskellige genstande, som kan give ideen om et sammenhængende værk, når de f.eks. komponeres i en opstilling på en udstilling. Det er en ide, der også i dag bruges af mange keramikere, f.eks. af Edmund de Waal på den aktuelle Saltoudstilling på Clay. Inspirationen til disse opstillinger kommer ofte fra den italienske maler Giorgio Morandi (1890-1964), der malede minimalistiske, gråtonede opstillinger med dåser eller flasker.

Den anden fase, 'Saxboindividualismen' var karakteriseret af grovere, chamotteret ler, ofte stemplet, ridset, skåret eller med relief, og ofte med malet deko-

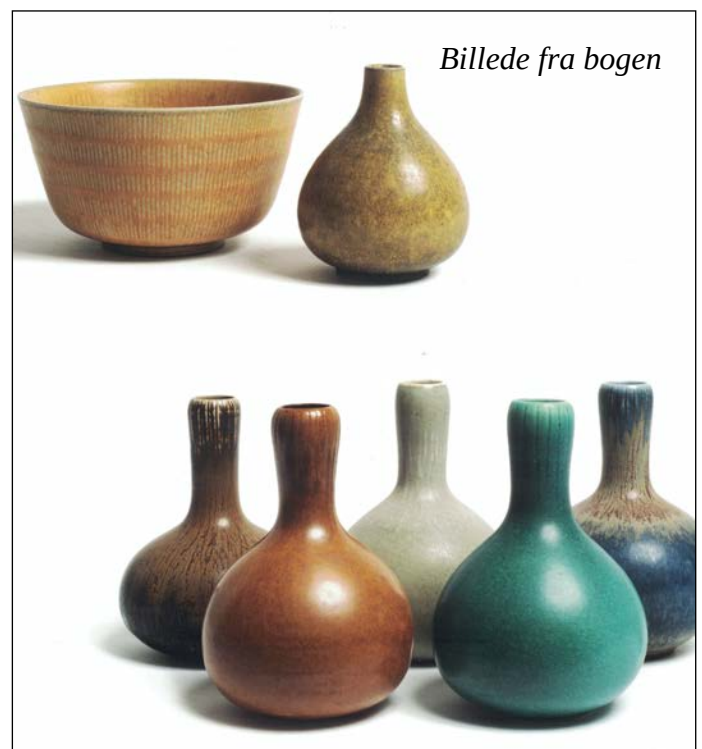
ration eller uglaserede felter. Nye glasurer blev udviklet, mere transparente end tidligere. I denne fase mister produktionen det enhedslige præg, som den havde i første fase, bl.a. fordi flere forskellige yngre formgivere inddrages. De fandt den klassiske stil gammeldags. Det virker ikke længere, som om der var en overordnet vision for den samlede produktion. *"Nej, de var netop indbyrdes forskellige – og afspejlede efterkrigstidens mere individualiserede idealer – og var i øvrigt oftest unika."*(s. 69)

Et interessant spørgsmål er, hvad dette stilskifte skyldes? Et spørgsmål, vi også kan stille til vores egen udvikling: Hvorfor ser vores egne ting ud som de gør, når vi hæver os over de programmatiske, generationsmæssige, individuelle, bevidste valg vi træffer? Hvad er det for et præg, vores egen tid løbende sætter på vores ting, bag om ryggen på os selv? At der er noget kollektivt på spil, ville en sammenligning af de sidste 25 års keramikmarkeder og –udstillinger nemt afsløre. Modestrømninger er et hårdt ord, men måske ikke helt ved siden af.

Kan man komme sådanne styrende kræfter nærmere end bogens løse antagelser og postulater: *"Saxbo stod for en vital og fleksibel skaberkraft igennem hele værkstedet historie, hvor former og glasur gav et præcist, næsten seismografisk, udtryk for først mellemkrigstiden og senere efterkrigstidens danske designudvikling. Tidens kulturelle impulser blev løbende oversat af Nathalie Krebs og hendes formgivere til stentøj i originale og varierede glasurer."* (s.69). Forfatteren mener, at fornyelsen i efterkrigstiden afspejler opgør med nazisme og det autoritære og en hyldest af det spontane, som det fx kendes fra Cobragruppens malerkunst, inspireret af børnetegninger og 'primitiv' kunst. En vovet påstand. Sammenlignet med fx Asger Jorns keramik virker Saxbo stadig meget artig. Bogen siger også selv: *"På trods af nye former og glasurer videreførte man imidlertid traditionen for 'enkelthed og soberhed i form og farve'. Den nye stil førte ikke til den ønskede vækst i salget. Krebs siger selv: 'Vi vandt ikke udelukkende bifald hos vores gamle kunder med den nye stil med de noget grove virkninger, men for os selv var det en nødvendig udvikling.'"*(s.71). Man kan godt forestille sig, at den stramme og snævre klassiske Saxbostil efter 25 år synes at være udtømt. Vel at mærke for os moderne vesteuropæere, der ligger under for et krav om permanent kunstnerisk fornyelse.

Saxbo siges ofte af være stærkt inspireret af kinesiske glasurer, f.eks fra Sung-perioden. I Kina var normen, at man fastholdt sit kunstneriske udtryk gennem århundreder, ja man var født ind i et bestemt paradigme, som det gjaldt om at reproducere. Denne 'Inspiration fra østen' behandles i et kapitel af Mirjam Gelfer-Jørgensen, som blandt mange andre gode bøger er kendt for værket 'Japanisme på dansk'. Hun trækker tråde tilbage til en række mulige inspirations- og påvirkningskilder for Saxbo. Et sådant historisk tilbageblik på formende impulser kan ikke arbejde med årsags-virknings sammenhænge, men drejer sig om en proces, hvor Saxbo

"omfortolker inspiration"(s 150). I hvilket omfang de enkelte impulser bliver bestemmende, er til løbende diskussion. Om f. eks. 'enkeltheden' og fokus på 'form og materiale' primært kommer fra Japan, eller fra den europæiske funktionalisme/modernisme er vanskeligt at vægte. Tænk på slagord som 'ornamentet er forbrydelse' og lignende, der også prægede datidens modernismes opgør med stilforvirring og jugendstil. Jeg tror, at man i samtiden lagde større vægt på det 'østasiatiske', end vi gør i dag, fordi den dekorerede og pyntede keramik dengang var så dominerende, at Saxbos rensede stil forekom som et voldsomt brud med tidens smag. I mine øjne er der tale om en radikal nyfortolkning med fokus på 'rene' keramiske virkemidler. Den skandinaviske fortolkning af de østasiatiske forbilleder er mere frigjort og selvstændig end den, der kom til udtryk i store dele af 'Leach-traditionen', som stadig spiller en stor rolle i England.

Billede fra bogen

Den asiatiske indflydelse havde også en teknisk/kemisk side. Nok først og fremmest via de franske stentøjskunstnere i århundredets begyndelse. Dengang var viden om glasurer og deres komposition helt anderledes, end i dag og blev ofte bevaret som 'værkstedshemmeligheder'. Forskningen og dens hjælpemidler har været i voldsom vækst og resultaterne deles og formidles nu generøst til os praktiker i hele verden. Glasuropskrifter i tusindvis er tilgængelige i litteraturen og på internettet. Dermed opløses også specifikke glasurtypers historiske rødder i vores brug af dem. Vi kan forholde os frit til at modificere glasurerne, så de får netop det udtryk, der svarer til vores kunstneriske intention. Om N. Krebs hedder det derimod: *"Hun var som person ærekær og altid på vagt over for plagiat."*(s 103). Hun rejste i 1957 en sag overfor Palshus stentøj, som behandles i bogen. Til illustration af hemmelighedskræmmeriet fortæller Lautrup-Larsen i sin bog 'Stentøj', at Patrick Nordstrøm (ansat på Den Kgl.) havde læst sig til sin viden om stentøjsglasur og ikke ville røbe sine kilder. Han havde sine recepter

nedskrevet i en sort bog, som ingen fik lov at se. Da han forlod DKP, overlod han bogen til fabrikken mod en livrente til sig og konen. Den sorte bog blev opbevaret i fabrikkens pengeskab og blev kun udlånt mod skriftlig tilladelse fra direktøren. Nordstrøm havde selv en kopi af bogen. Under sit senere værkstedfællesskab med N. Krebs modtog hun mange dessiner fra ham. Sammenligner man segerformlen for Krebs' glasur 'Ny blå' (s. 241), med formelen for Nordstrøms 'Sung' glasur fra DKP (Lautrup-Larsen), ligger den rigtig tæt på. Så i glasurens verden er det rigtig svært at finde jomfruelig jord!

Kapitlet om Saxbos Glasurer er for den teknisk interesserede lidt summarisk. Det mest oplysende er gengivelsen af fire ark med Saxbos brevhoved fra 1939, hvor der er vægtangivelser på materialer, smeltepunkt, samt segerformel for en række glasurer. Disse opskrifter betegnes som "...forsøg på matte glasurer, som er tilpasset smeltepunkt og glasurtykkelse" (s. 237) – hvad det så skal betyde? Jeg tror næppe, det drejer sig om forsøg, men om færdige opskrifter, bl.a. fordi der afvejes 3 kg eller mere til hver opskrift, hvilket jo er en stor mængde til et 'forsøg'. På s. 33 vises et ark med nummererede segerformler, som skal vise udviklingen i glasurerens sammensætning i perioden 1933-41. Men det er ikke de samme numre, der går igen over årene. Hvordan skal vi så kunne bemærke "...de marginale, men væsentlige ændringer af formlerne over tid" (s. 32)?

Der bliver også bragt kopier fra N. Krebs' arbejdsbøger, fx på s. 53, der ser ud som systematiske forsøg med små forskydninger mellem segerformlens grupper. Men de lader sig ikke dechifrere uden hjælp til de forskellige former for nummerering. De er nok kun med i bogen for at dokumentere hendes 'utallige forsøg', som det beundrende bliver understreget mange gange. Der bringes en kronologisk liste over glasurens tilkomst, men der er ingen nummerering angivet, som kan forbindes til forsøg og opskrifter. I betragtning af N. Krebs' pionerindsats kunne det ellers have været spændende at følge hendes udviklingsarbejde. Arbejdede hun f.eks. nogensinde med at sænke glasurens smeltepunkt? De højeste 50 graders opvarmning er jo vældig kostbare. Når bogen fortæller om glasur bliver tonen meget højstemt og romantisk: "*Glasuren var Saxbostentøjets magiske hemmelighed. Den lille tilbygning, hvori Nathalie Krebs som en anden alkymist blandede sine glasurer var værkstedets hjerte.*" s.125. Er det mon sådan, en kemiingeniør ønsker sit arbejde omtalt?

På trods af bogens talrige sider er der flere emnekredse, der ikke bliver taget op:

- Saxbo's virkningshistorie, hvilken påvirkning har Saxbo haft på os - eftertidens keramikere?

- Et bredere blik på datidens beslægtede keramik i ind- og udland, f.eks i Sverige (Friberg, Kåge, m.fl.)

- En kritisk vurdering af Saxbos kunstneriske indsats. Saxbo får i bogen megen velfortjent ros, men hvor betydningsfulde er deres værk for os i dag? For mig personligt står den første epoke uanstastet som et moderne gennembrud styret af en klar vision. Men også et udtryk så markant, at inspirationen nemt bliver til efterligning – som vi kender det fra den aktuelle 'salto-inspiration'. Saxbos anden periode med de transparente glasurer, oxydundermaling, stemping, etc. fascinerer mig slet ikke på samme måde. Jeg tror, intentionen har været at fastholde den silkematte overflade fra de opake glasurer, men det går som regel ud over farverne. Skalaen er meget i det afdæmpede brun-grå-grønne-gullige, uden at oxydmaleriet eller reliefvirkningerne bliver voldsomt op. Og overfladen ser ofte lidt 'fedtet' ud. Valget af det meget grove ler virker heller ikke kunstnerisk indlysende – for mig!

Konklusionen på disse bemærkninger om Saxbo-bogen er en varm anbefaling. Der er masser af interessant stof at hente og diskutere. Og som keramikere må vi løbende tilegne os vores forgængere gennem nye fortolkninger af deres værker.

ROSÉ OG RAKU

Fredag af Lene Kaas

Fredag d. 3. maj ankom vi drypvis fra kl. 15 og frem til aftensmaden. I løbet af de tre dage i Fjellerup ville vi afprøvede forskellige teknikker bl.a. kobber mat Obvara, Naked Raku, Smoking Technique med fjer og hestehår, samt Kintsugi.

Alle havde medbragt noget mad til fællesspisning til alle måltider. Fredag aften stod den på lækre pizzaer, tilberedt af Elsebeth Fjendbo. De der ankom fredag eftermiddag, gik i gang med at få sat ovne op og arrangere arbejdsborde. Et bord hvor vi kunne glasere, et hvor vi arbejdede med kobbermat og nøgen raku og et til Kintsugi, (en ældgammel japansk teknik, hvor man ved hjælp af lim i guld reparerer keramik og porcelæn, der er gået i stykker. I stedet for at skjule, at ens kop, krus, tallerken, skål el.l. er gået i stykker, fremhæver man skaden og ser skønheden i det uperfekte.)

Der samles materialer ind på stranden

Obvara er en teknik hvor du dypper din forglødede ting ned i en slags pandekagedej, 10 l vand til 2 kg hvedemel. Der blev også tid til at begynde at glaserer nogle ting, så de kunne tørre til lørdagens første brændinger, og så var det tid til aftensmad. Bagefter gik vi til stranden for at samle tang, muslingeskaller, fjer m.m. til lørdagens pitbrænding. Vi nød den smukkeste solnedgang, og så gik turen hjem til hygge foran pejsen.

Desværre gik solen ned i en sæk og så står den jo som bekendt op i en bæk, hvilket kom til at passe. Det støvregnede det meste af lørdag formiddag, men det forhindrede os ikke i at brænde. Vi flyttede ovnene over under nogle høje træer, og Signe havde en masse engangsregnfrakker og regnhætter i sin bil, så dem blev nogen af os udstyret med.

Lørdag af Annette Preisler

Lørdag efter morgenmaden gik vi i gang med at fylde de to tønder til pitfire med brænde. Brændet skal være i forskellige størrelser for at give en god forbrænding. I tønderne som var ca. halvfylde med brænde, lagde vi så vores keramikpakker, små og store. Herefter kom der igen brænde på, og så blev der tændt op. Nederst på tønderne var der små huller, som vi holdt åbne, så luften kunne cirkulere. I løbet af dagen fik tønderne delvist låg på, og til sidst blev de helt lukket, så varmen blev derinde og kom så højt op som muligt.

Der laves pakker til pitten

Så er pitten fyldt...

... og sat i brand

Raku brænderiet gik herefter i gang. Vi havde 10-15 ting med hver. Flere havde fået glaseret fredag aften, så de lagde ud. Metoderne med Naked raku og Kobbermat kendte jeg ikke. Så jeg brugte noget tid på at beslutte, hvilke ting jeg skulle prøve Kobbermat på. Naked Raku var besluttet på forhånd, for det skulle jo glittes. Kobbermat giver mange effekter - lyste - benzinagtige. Det kan blive så smukt, hvis det lykkes, men det er svært. Jeg endte på to emner, hvoraf det ene lykkedes. Det andet må jeg brænde om, når jeg selv brænder, eller næste gang der er Raku & Rose.

Der brændes op til 1030 grader, og derefter køles tingene lidt af, før man tager tingen ud af ovnen og

videre over i en gryde med avispapir. Der står de lidt, og avisen brænder. Der kommer avisstrimler på, og til slut låg. Her står det i ca. 20 min, og så håber man på, at det bliver som man forventer, men det er ikke let, og somme tider må man brænde om. Det foregår til 750 grader, og derefter samme procedure som før.

Det der greb mig allermost af det nye, var metoden Smoking Technique, hvor man bruger hestehår, fjer og jernoxyd/ vitriol. Jeg brugte nogle af de indfarvede glasurer og efterbehandlede både på det rå ler og på glasurerne. Jeg prøvede også at være så hurtig, at jeg kunne reducere, men det lykkedes ikke rigtig. Men jeg morede mig med at påvirke processen - det var sjovt og med fine resultater. Det vil jeg gøre mere af på mit værksted i Langballe, hvor der er mange heste.

Jeg fik brændt de fleste af mine ting, og ved 18.30-tiden var jeg slet ikke færdig. Jeg fik brændt en omgang mere, men måtte så overgive mig til fyraften og aftensmad - da var kl. 19.30. Det var min slutdag, for familien var kaldt sammen til konfirmation på Sydfyn søndag, så jeg kørte lørdag aften. Ærgerligt at skulle forlade det gode faglige fællesskab, som jeg nyder at være i. Jeg venter spændt på at se mine resultater fra tønden - som Maj-Britt tog med for mig - og så må jeg ellers vente med nogle af tingene, til jeg selv skal brænde raku næste

gang. Jeg synes, det var et godt kursus og deltager gerne en anden gang.

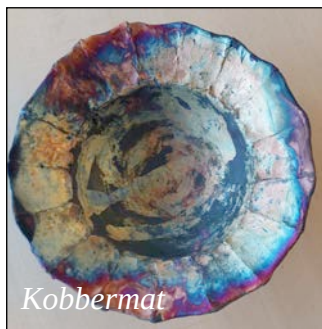
Søndag af Lene Kaas

Søndag startede kl. 8.00 med dejlig morgenmad. Herefter gik vi i gang med at tænde Bodils rakuovn for at få de sidste ting brændt. Pitten blev åbnet, og alle de ting, vi havde lagt i den dagen før, kom frem i dagens lys igen. I den ene tønde havde vi pakket hver ting for sig i pakker med tang, kobbertråd, muslingeskaller, snore der havde ligget i sukker- eller saltvand og til sidst (for at holde sammen på det hele) tre lag stanniøl. I den anden tønde havde vi i stedet for stanniøl viklet avis eller reklamer omkring. Der var nu ikke den store forskel at se, men

der blev sparet en del (forurenende) stanniol, og det er jo en god ting! Da alle ting var færdigbrændt og tønderne tømt, lavede vi en lille udstilling på et stort bord, så vi kun-ne beundre resultaterne af vores store arbejde. Her-efter gik vi i gang med oprydningen. Det tog et par timer, hvor vi alle hjalp til med at slette alle spor, så stedet igen lignede sig selv. Undervejs spiste vi en lækker frokost. Der var så meget medbragt mad, at vi måtte tage de sidste rester med hjem igen. Mellem 13 og 14 tog vi afsked med hinanden og drog hjemad, godt trætte og mætte af indtryk fra weekendens oplevelser.

Udstilling af de færdige emner

Kobbermat

Hestehår og fjer

NYT MEDLEM

Lise Øvlisen er årgang 1942 og har haft sit eget værksted siden 1981. Hun er autodidakt, men har lært hos keramikere Birte Troest og Mette Harning. Hun har også været på glasurkursus på Aarhus Kunstakademi og hos Morten Løbner Espersen. Hun laver alle sine glasurer selv efter utallige prøver og brænder til 1260 grader.

Lise arbejder således med stentøjsler og brænder i både el- og gasovn. Hun laver mest brugsting, men kan lide ind imellem at veksle til større skulpturelle værker. Sin inspiration finder hun i naturen: sten, blade, aks, siv, muslinger og insekter fanger hendes interesse.

Lise har udstillet mange gange med Nordsjællandske Keramikere samt i mange kunstforeninger.

Hendes borddækning er inspireret af hendes langvarige interesse for og inspiration fra japansk kunst.

Lise

Øvlisens stentøj

TIPS & TRICKS (HACKS) TIL VÆRKSTEDET

Af Marianne Strube

Jeg har et lille fif, jeg gerne vil dele med jer: Jeg har min glasur i en ret stor og meget dyb spand, hvilket er dejligt, når man skal glasere med tang, at det ikke er en lille slat man står med, men at der er god plads, når man dypper sine ting. Efter at jeg har rørt glasuren op første gang med boremaskine, har jeg fundet på at bruge et skohorn af metal til mellemrøringer. En fad-ske er ikke lang nok, og boremaskinen er for tung til at blive stående, så det fungerer rigtig godt med skohornet.

MARKED I MIDDELFART

Husk, at der igen i år er keramikmarked på Lillebæltsværftet. Datoen er den 14. og 15. september. Som man har kunnet fornemme, er der stor søgning blandt vores medlemmer, så de 13 pladser bliver sikkert hurtigt fyldt op. Kan man ikke selv udstille, er det sikkert alligevel turen værd at besøge markedet og få sig en snak med gode kollegaer i nogle maleriske omgivelser. Og man kan lægge jo vejen forbi CLAY, hvor medlemmer kommer gratis ind.

Bestyrelsens beretning for foreningsåret 2023, fremlagt af formand Signe Kähler på generalforsamlingen d. 10.03.2024 på Kiers Gaard i Højer

Bestyrelsen

Bestyrelsen har bestået af Signe Kähler som formand, Lene Kaas som næstformand, Torben Røgild og Karin Marie Petersen som kasserere, samt Bodil Sørensen og Christian Glahn som bestyrelsesmedlemmer. Bestyrelsen konstituerede sig umiddelbart efter generalforsamlingen 2023. Suppleanter har været Jenny Byskov og Arne Sørensen. Suppleanterne har, som i tidligere år, deltaget i bestyrelsesarbejdet på lige fod med den øvrige bestyrelse.

Tak til Meike Diederichsen som redaktør af bladet og til Jytte Lysgaard for revision af regnskabet. Du trådte til, da vores revisor Finn Risom pludselig gik bort. Tak til Cille Colberg og til Jytte Lysgaard for varetagelse af administration af vores instagramprofil og in- og eksterne facebookgrupper. Varetagelse af alle disse arbejdsopgaver er af stor betydning som opbakning til bestyrelsesarbejdet.

Møder

Bestyrelsen har i år afholdt et konstituerende møde og fire planlagte møder samt diverse gruppemøder med ledelsen på CLAY angående Danmarks mesterskabet i drejning 2023 og det planlagte keramikmarked. Det konstituerende møde blev afholdt i umiddelbar forlængelse af generalforsamlingen i Klåverød i Sverige. Der var allerede fra begyndelsen mange punkter på dagsordenen, og alle var indstillet på at gøre en indsats for, at året 2023 skulle blive et godt og begivenhedsrigt år.

Første bestyrelsesmøde blev afholdt d. 5/6 -2023 delvist hos Signe og delvist virtuelt. Vi var allerede godt i gang med arrangementet DM i Drejning 2023, og vi havde på det tidspunkt netop fået en henvendelse fra Nordsjællandske Keramikere, der ønskede en fusion med Pottemagerforeningen. Det var alle meget begejstrede for. I det hele taget synes vi, at det er dejligt at byde nye medlemmer velkommen i foreningen, så længe de overholder kriterierne for medlemskab, hvilket slet ikke var noget problem for medlemmerne af NK.

Andet bestyrelsesmøde blev afholdt på Café Clay d. 25. august i forbindelse med opstilling af udstilling i butikker i Middelfart som optakt til Drejemesterskabet. Samtidig med at vi fik de sidste detaljer på plads om Danmarks mesterskabet og keramikmarkedet på Lillebæltsværftet, var vi i fuld gang med at planlægge afholdelsen af fællesudstillingen "Kind of Blue" i 2024 og også det kommende medlemsarrangement, for at byde nye medlemmer velkommen i foreningen i forbindelse med Axel Salto og den britiske keramikker Edmund de Waal udstillingen på CLAY d. 12. oktober, samt den faglige weekend i Silkeborg d. 28.-29. oktober. Vibeke Bro var blevet valgt som ekstern webmaster, da den tidligere webmaster ikke var til megen hjælp, og heldigvis kunne vi hurtigt se, at Vibeke var alle pengene værd og hurtigt kom ind i opsætningen af hjemmesiden og vedligeholdelsen af denne. Det er en kæmpe hjælp.

Tredje bestyrelsesmøde blev afholdt i Silkeborg i forbindelse med den faglige weekend. Vi spiste sammen for egen regning på thai restauranten R. Harn i Silkeborg og drøftede blandt andet dagens gang, hvor vi havde foredragsholder og tidligere museumsinspektør Keld Dalsgaard til at fortælle de saftige sladderhistorier om pottemagerne i Sorring og omegn, besøg på Museum Jorn med udstillingen "Menneskedyret" af den spanske keramikker Miquel Barceló, og hvor meget vi glædede os til den næste dag, hvor vi skulle høre oplæg fra revisor Uffe Fink Isaksen fra Fink Revision og Søren Rasmussen fra KKArt. Det blev en mindeværdig weekend med mange gode grin og alvorlige emner. Til mødet fik vi evalueret DM i drejning 2023 og forberedt det kommende evalueringsmøde med CLAY's personale. Vi fik også endeligt fastsat, at Kiers Gaard i Højer skulle være stedet for generalforsamlingen 2024, og vi fik besluttet, at der skulle laves drejebøger for afholdelsen af både medlemsweekend/generalforsamling og også for DM i drejning, så kommende arrangører kan nyde godt af den viden, vi efterhånden har tilegnet os i bestyrelsen. Forårsweekenden Rosé og Raku var nu endeligt booket og betalt. Bodil havde styr på det hele. Ærgerligt at weekenden ikke blev til noget i 2023, men vi håber på, at flere vil finde interesse for arrangementet i 2024.

Det sidste bestyrelsesmøde var planlagt til at blive afholdt hos Jenny d. 17. januar i år, men grundet vejrliget måtte det afholdes som et virtuelt møde. Gudskelov for On-line møder. Generalforsamlingen var godt på vej og programmet fastlagt. Vi har heldigvis en del penge på kontoen, så denne gang kan vi godt tillade os at bruge lidt flere af foreningens penge.

Medlemmer

Vi har siden sidste generalforsamling sagt goddag til: Allan Hytholm fra Ølstykke; Anna Maria Nielsen fra Virum; Anette Nørregaard Christiansen fra Allerød; Anne Nielsen fra Birkerød; Anne Rosengaard Jørgensen fra Hørsholm; Annette Tange Preisler fra Viby J; Ann-Mari Rasmussen fra Lyngby; Bene Riemer fra Hundested; Birgitte Hamilton fra Hundested; Birte Mathisen fra Holte; Bjarne Leth Nielsen fra Allerød; Dorte Jensen fra Kgs. Lyngby; Ebbe Arnfred fra København Ø; Else Merete Deichmann fra Hillerød; Finn Dam Rasmussen fra Tisvildeleje; Helle Hegner fra Birkerød; Inger Helt Poulsen fra Værløse; Inger Tribler fra Allerød; Jac Hansen fra Ebeltoft; Johann Grassberger fra Tranbjerg; Katrine Würtz Hansen fra Skårup; Lise Øvlisen fra Holte; Maria Kildahl fra Viby J.; Michael Artmann og Helle Moving fra Odder; Nana Andersen fra Skibby; Niels Hwang fra Nykøbing Sjælland; Stig Pedersen fra Skibby; Thorvald Brix Isager fra Hesselager; Tina Marie Brok Jensen fra Morud; Trine Jakobsen fra København K.; Ulf Hernøe fra Græsted; og Vibeke Sunde fra Hundested. Niels Hwang og Annette Tange Preisler har været medlemmer i et år, idet de meldte sig ind meget tidligt i 2023.

I alt har vi fået en tilgang på 32 nye medlemmer siden sidste år. Desværre har vi måttet sige farvel til: Eva Hermann, som ikke får meldt sig til vores arrangementer, fordi hun også bruger tid på fløjtespil, folkedans og kunstnergruppen Dane; Geert P. Kisum, som ellers blev indmeldt fra NK i sommers; Aase Oskarsson, som også kom fra NK, men nu har besluttet at lukke sit værksted; Inge M. Poulsen – uvis årsag; Martha Lundgaard, som skal være mor til en lille ny verdensborger og regner med at søge om genoptagelse, når han er vokset lidt til; Signe Nothroup gik bort d. 31/1 2024, 92 år gammel og vores tidligere formand Finn Risom døde pludseligt d. 24/12 2023. Så vi har mistet 7 medlemmer i alt. Jeg synes, at vi skylder at mindes både Signe og Finn med to minutters stilhed, og jeg vil bede jer rejse jer og sammen vise dem ære og respekt ved vores fælles stille minder om dem begge. Må de hvile i fred. Æret være Finn og Signes minder.

Vi er nu i alt 134 medlemmer i foreningen, og der er ca. 7 ansøgere, der venter på afgørelse om medlemskab, så vi er heldigvis stadig en attraktiv og levende forening, trods en høj gennemsnitsalder for medlemmerne. Det er derfor vigtigt, at vi holder momentum og fortsat arrangerer kurser og events for vores medlemmer, da det også tiltrækker nye kommende medlemmer til foreningen.

Arrangementer

I det forløbne år har vi arrangeret Raku og Rosé weekend i foråret. Weekenden blev lidt sent annonceret og det medførte, at der ikke var nok deltagere til arrangementet. Vi har derfor besluttet at flytte weekenden til d. 3.-5. maj i år. Sidst vi havde et lignende arrangement, var det en stor succes, så vi håber, at der i år vil være opbakning til at lave en lige så udbytterig weekend. Danmarks mesterskaberne i drejning på CLAY blev afholdt i begyndelsen af september måned. Det kræver virkelig en stor planlægningsindsats at få det hele til at spille, og hvert år kommer der en lille del mere på weekenden. Vi forsøgte fx at stable et "skolemesterskab" på benene, men der var desværre ikke opbakning til det. Til gengæld fik vi afholdt optaktsudstilling i samarbejde med Cityforeningen i Middelfart med udstilling i forskellige butikker, der "adopterede" en pottemager eller keramik. Det var med meget blandet succes, da det jo også afhænger af butikken og dens indehaver, hvor godt samspillet er. Keramikmarkedet på Lillebæltværftet blev kortet ned til en enkelt dag, men forløb nogenlunde tilfredsstillende, dog skal vi næste gang have bedre skiltning til markedet. På trods af at teltet blev placeret foran museet, fordi græsplænen, trods kalkulering med forsinkelse af færdiggørelse af tilbygningen til CLAY, ikke nåede at blive færdigetableret, gik det hele nogenlunde som planlagt. Vi har mange finjusteringer, der stadig skal medtages til næste gang, vi afholder DM i drejning.

Velkomstarrangementet på CLAY i begyndelsen af oktober var rigtig hyggeligt, og det var en fornøjelse for første gang at møde de nye medlemmer fra Nordsjællandske Keramikere og sammen fejre fusionen. Vores rundvisning i udstillingen med museumsinspektør Christina Rauh Oxbøll gjorde, at man fik et usædvanligt indblik i alt det, der foregår bag kulisserne til så stor en udstilling som "Playing with Fire" med Axel Salto og Edmund de Waal er. I slutningen af oktober mødtes vi så igen i Silkeborg til en faglig weekend, med mange gode snakke og denne gang et fokus på de ting, der også skal til for, at man kan blive ved med at være en driftig pottemager eller keramik. Jeg synes personligt, at tal og regnskab er forfærdelig kedeligt, men Uffe Fink var med til at gøre det virkelig spændende ved at bruge eksempler fra det virkelige liv. Jeg ved, at der var både fortalere og modstandere af KKart, men Søren Rasmussen gav os et indblik i, hvilke fordele og ulemper det kan have at være en del af "fagforeningen". Samtidig fik vi gode historier om Sorringegnen fra Keld Dalsgaard og mulighed for sammen at besøge Museum Jorns udstilling af helt anderledes keramisk kunst.

Medier og sociale medier

Vi har som altid været i mediernes søgelys, når vi afholder DM i drejning. Denne gang var der bud fra TV2, som kunne interviewe ikke bare en forsvarende Danmarks mester men også en nordisk mester og verdensmester. Tak for det, Bente. Der har også været bud efter os om en udtalelse til Danmarks Radio (lokalradio) i forbindelse med branden på Guldagergård. Tak til Christian for at tage sig af "storbranden". Og der har været bud efter os fra P3, som ville have en udtalelse fra foreningen, fordi Sofie Linde er blevet valgt som designer for Kähler - nu ejet af Rosendahl. Den sidste udtalelse var journalisten ikke helt tilfreds med, så de valgte en anden pottemager uden for foreningen, der ville komme med en lidt mere skarp udmelding. Endnu engang tak til Christian for at træde til.

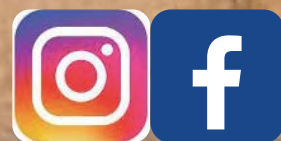
Vi har både en ekstern facebookside og en intern facebookgruppe kun for medlemmer. Der er ikke sket så meget nyt på de sider i løbet af det seneste år. Brug dem endelig gerne. Der kan I skrive om alting - løst og fast, som dog kun går til de medlemmer, der har en facebookprofil. Det samme gælder for vores instagramprofil. Send gerne billeder til bestyrelsens/foreningens mail eller til Cille Colberg, som kan uploade dem til Instagram. Brug gerne vores fælles mailgruppe til relevante beskeder til alle medlemmer. I kan selv sende mails til gruppen - de behøver ikke at blive sendt til bestyrelsen først. Dog vil jeg opfordre alle til IKKE at svare til alle i mailgruppen, men derimod lægge mærke til, hvem der har sendt mailen og så svare dem direkte. Husk at alle medlemmers mailadresser står på medlemslisten, som findes på hjemmesiden. Vi vil også meget gerne have billeder fra værkstederne tilsendt. Gerne af jer, mens I arbejder. De skal bruges som baggrund til de forskellige faner på hjemmesiden, så vores nye webmaster har lidt forskelligt at arbejde med. Billederne kan sendes til foreningens mailadresse: danskepottemagere@outlook.com.

Planer

Der er masser af idéer undervejs til det kommende år. Vi går med tanker om besøg på den Kongelige Porcelænsfabrik, med rundvisning og evt. et kursus i porcelænsmaling. Der er planer om at dreje store ting her på Kiers Gaard sammen med Bente Brosbøl. Helle Jessen vil forhåbentlig gerne indvie os i vådt-i-vådt-teknikker, men hun er svær at indfange til en aftale, fordi hun altid har så travlt. Fødevarestyrelsen og glasurblanding er også et ønske, vi arbejder på - måske til en faglig weekend, og Rosé og Raku samt Fællesudstillingen "Kind of Blue" er allerede sat i søen. Så vi mangler gode og driftige bestyrelsesmedlemmer, der kan sætte folk i gang. For vi i bestyrelsen kan ikke stå med det hele alene. Vi behøver jeres hjælp og opbakning for at få foreningen til at blive det allerbedste, den kan være.

Tak til alle jer, der støtter op om os og vores faglige fællesskab

Læs det øvrige referat fra generalforsamlingen på det vedlagte ark.

LERLAGERET.COM

v/ Dorte Schmidt Mortensen Storegade 16-18, 6880 Tarm Tlf. 26798529

Benny V. Christensen
Import Export Agentur

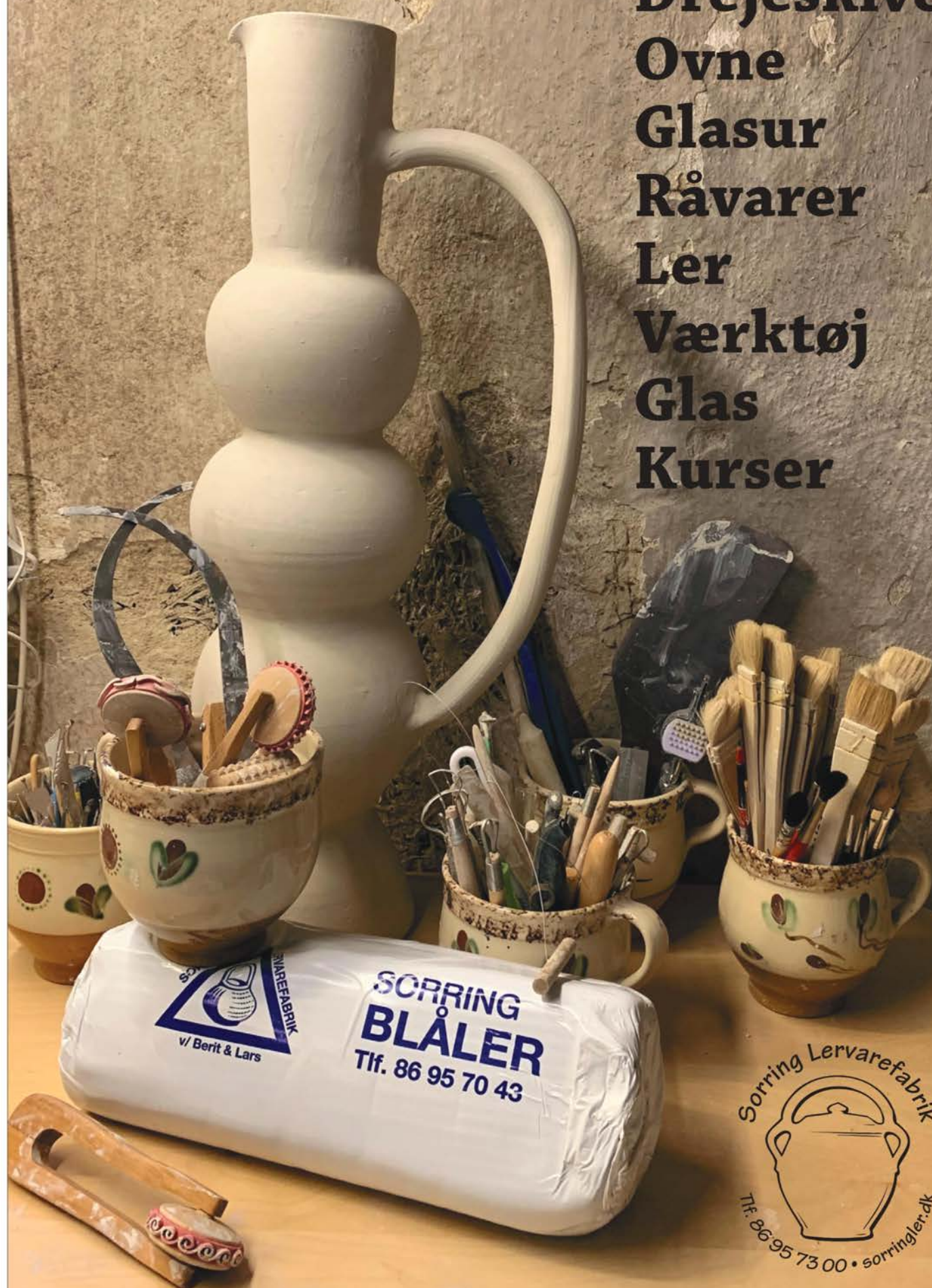

TOTAL - LEVERANDØR TIL DEN KERAMISKE INDUSTRI

- Importør af VINGERLING' keramiske lertyper
- Importør af FERRO's keramiske glasurer og oxyder
- Levering med egen bil

Humblevej 26 B, Kædeby, 5932 Humble
Telefon 62 57 12 80 - Telefax 62 57 29 37 - Mobiltelefon 20 46 39 98
e-mail: Benny Christensen@get2net.dk

**Drejeskiver
Ovne
Glasur
Råvarer
Ler
Værktøj
Glas
Kurser**

Kom og besøg vores nye udstilling

Se mere på www.strojerler.dk

STRØJER
LER